

AFSCHEID VAN DE HEER D. W. LANGEVELD

Op 15 mei 1952 kwam de heer Langeveld in dienst bij wat toen nog heette de „Afdeling Gewervelde Dieren” van de Plantenziektenkundige Dienst. Het zou spoedig blijken dat de beslissing om de heer Langeveld als medewerker te verbinden aan deze jonge afdeling die, wat betreft de uitvoering van haar taak nog maar in de kinderschoenen stond, een zeer gelukkige was geweest.

Langeveld ontpopte zich zeer spoedig tot een medewerker voor wie geen moeite te veel was waar het de belangen van de afdeling gold. Voor hem was de klok slechts het instrument dat aangaf wat hij nog kon doen als anderen hun dagelijkse werktijd beëindigden en wat hij daarna nog voor de dienst kon doen.

Een gelukkige bijkomstigheid was dat de heer Langeveld ook in grote mate de gave van het woord had. Dit feit, gecombineerd met zijn gevoel voor tact en zijn diplomatieke eigenschappen, maakte dat hij vaak iets positiefs kon bereiken waar een ander wellicht zou falen. Altijd weer wist hij zijn gehoor tot het laatst toe te boeien, ongeacht of hij een voordracht hield over ratten- en muizenbestrijding dan wel sprak op een contactdag voor gemeentelijke rattenbestrijders.

Met fotografie als zijn liefhebberij heeft Langeveld vele nachten opgezeten in varkenshokken, op zolders enz. voor het maken van actiefoto's van ratten.

Het zijn ook zijn prachtige foto's geweest die er in niet geringe mate toe hebben bijgedragen de belangstelling in binnen- en buitenland voor ons mededelingenblad „Rat en Muis” te wekken.

Daarnaast was de heer Langeveld ook sociaal geëngageerd. Veel heeft hij ondanks zijn drukke werkkring gedaan voor zijn kerk en voor de opvang van wat losgeslagen jonge mensen die gevaar liepen de verkeerde weg op te gaan.

Een woord van hulde past hier ook voor mevrouw Langeveld, die haar echtgenoot altijd in alle opzichten heeft gesteund en die toch misschien soms wel wat te kort gekomen is, gezien de vele avonden dat haar man op pad was voor het houden van voordrachten.

Helaas bleek de geest sterker geweest te zijn dan het lichaam: begin 1973 stortte de heer Langeveld in. Ondanks alle mogelijke medische zorg en de medewerking die het Ministerie kon geven, werd hij niet meer geheel de oude.

De Rijksgeneeskundige Dienst zag zich genoodzaakt om hem per 1 januari 1975 om gezondheidsredenen voor alle diensten af te keuren.

De heer Langeveld laat hiermee een lege plaats achter, die moeilijk te vervullen zal zijn.

Mede namens alle medewerkers en ook oud-medewerkers wens ik hem en zijn gezin alle sterkte toe, die nodig zal zijn om deze vroegtijdige pensionering te dragen. Dat het hem gegeven zal zijn om nog vele, vele jaren een gelukkig leven te leiden.

Ik ben er zeker van dat ik deze wens ook uitspreek uit naam van allen die ooit met de heer Langeveld contact mochten hebben gehad.

Ir. A. J. Ophof